

## La CSI-CSIF reitera el seu No al pacte per l'Educació

"Qui es vulgui excloure del consens haurà de tenir raons molt poderoses". Amb aquesta i altres afirmacions, la consellera d'Educació signava l'article **Sí al pacte per l'Educació**, publicat a la premsa el passat 30 de novembre.

Doncs sí consellera, la **CSI-CSIF**, com a sindicat professional, **té raons molt poderoses per a dir No** a un pacte que, entre d'altres meravelles, suposa:

- Que l'escola concertada passa a ser el referent de l'ensenyament a Catalunya (imposició de la sisena hora als CEIPs, la qual cosa suposarà incrementar la despesa per tal de garantir la gratuïtat d'aquesta hora complementària a l'escola concertada).
- Que el model d'autonomia de centres que es proposa suposa la desregularització del sistema de provisió de llocs de treball (concurs de trasllats).
- Que s'ha prioritzat l'assoliment d'un acord social, tot ignorant i/o menyspreant el parer del professorat sobre les propostes dels "experts", assumides plenament pel departament d'Educació.
- Que l'escola i els seus ensenyants han de ser els únics en assumir les demandes socials per tal de conciliar la vida familiar i laboral de les famílies, passant a ser els centres docents públics centres bàsicament assistencials.
- Que la municipalització de l'ensenyament a Catalunya és un procés imparabile, malgrat el rebuig generalitzat del professorat.

**Consellera, aquestes i altres raons són, per a la CSI-CSIF, molt "poderoses" per a dir No al seu pacte.**

## Afiliar-se a la CSI-CSIF no costa res

Efectivament, això és així perquè tot i que la quota mensual d'afiliació per a l'any 2006 és de **8 €**, que es cobra trimestralment, a l'hora de fer la declaració de la renda aquesta quantitat desgrava íntegrament.

**A més, si t'afilies a la CSI-CSIF et garantim:**

*Confidencialitat a la teva afiliació, si així ho desitges · Informació i assessorament professional permanent Representar-te i defensar-te, sense que res ni ningú condicioni la nostra acticitat.*

### DADES D'AFILIACIÓ

Nom ..... Cognoms ..... Data naixement ..... NIF .....  
 Domicili ..... CP ..... Localitat .....  
 Telèfon ..... NRP .....  
 Cos ..... Especialitat ..... Centre destinació .....

### AUTORITZACIÓ BANCÀRIA

Sr/a Director/a del Banc/Caixa ..... En/Na .....  
 amb NIF ..... autoritzo al Banc/Caixa ..... a què em siguin carregats a la Llibreta o cc/ \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_, els rebuts que trimestralment presentarà la **CSI-CSIF** en concepte de quota sindical.

Data i signatura.

\* Si us plau, ompliu aquest full i ens el feu arribar, per fax, per correu ordinari o per e-mail, a qualsevol de les nostres seus, preferentment a la de la província on presteu serveis.

\*\* Us informem que aquestes dades s'incorporaran a la base de dades de la **CSI-CSIF**, i que podeu exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, mitjançant un comunicat adreçat a la **CSI-CSIF**, Secretaria Nal. d'Organització. c. Fernando el Santo, 17. 28010 Madrid, d'acord amb la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades.



"EL FULL DE L'ENSENYANT" Núm. 1-2006 Fomentant EL DEBAT PROFESSIONAL

BARCELONA: C/ Pelai, 52 - 1r 1a. CP 08001; tel: 93 412 78 60; fax: 93 318 09 55; e-mail: ense08@csi-csif.es  
 GIRONA: C/ Jaume I, 13-ppal.2a. CP 17001; tel i fax: 972 22 38 42; e-mail: girona@csi-csif.es  
 LLEIDA: Av. Blondel, 25-2n 1a. CP 25002; tel: 973 26 92 89; fax: 973 26 92 75; e-mail: lleida@csi-csif.es  
 TARRAGONA: C/ Ixart, 6-2n. CP 43003; tel i fax: 977 23 19 57; e-mail: tarragona@csi-csif.es

## Quina mena "d'experts" els assessoren?

*Primer va ser la consellera d'Educació, amb el projecte de Pacte Nacional per a l'Educació de Catalunya; ara, ha estat el conseller de Governació i Administracions Públiques el que s'ha despatxat amb les següents declaracions:*

- "S'hauria de regular la manera de "prescindir" dels funcionaris".
- "La funció pública no pot tenir un blindatge absolut".
- "No pot ser que només es reguli l'entrada dels funcionaris i no la sortida".
- "Un funcionari, que moltes vegades no realitza correctament la seva tasca, s'agafa la feina com una funció secundària o demana baixes injustificades".
- "El que no pot ser és que un funcionari només deixi de ser-ho quan es mor".
- "No pot ser que es facin proves en què l'únic que no se'ls ha preguntat és allò que han de fer després, si ho saben o no ho saben fer".

Diari de Girona (23 novembre 2005)

**Què volen aquesta gent?  
- JA N'HI HA PROU -**



EL N° 1 ERES TÚ



## Editorial

No anem bé, gens bé. Propostes de pacte, acords, actuacions i imposicions del departament d'Educació, sovint legitimades per algun/s sindicat/s, estan produint desànim, pessimisme i frustració entre el professorat, la qual cosa ens fa desitjar oblidar el més aviat possible l'any 2005 i encetar amb bon peu el 2006.

Sortosament, abans de finalitzar el 2006 se celebraran eleccions a l'ensenyament per tal d'elegir els nostres representants per a un nou període de quatre anys. Unes eleccions que hauran d'estar marcades per un caràcter estrictament professional, que no polític, que permetin dibuixar un nou mapa representatiu del professorat a Catalunya.

Vist el que hem vist aquests dos darrers anys, cal que el professorat se n'adoni de la necessitat d'un canvi substancial de la composició de la Mesa Sectorial d'Ensenyament, fet que solament s'aconseguirà reduint significativament la concurrència d'opcions i participant massivament en el procés electoral.

Com a professionals de l'ensenyament no ens podem permetre novament ésser representats per uns sindicats que prioritzen la proximitat ideològica i la simpatia amb el govern de torn, alhora que s'abstenen de lluitar per la nostra dignificació professional i per millorar veritablement les nostres condicions de treball.

Solament nosaltres tindrem la paraula. No depèn de ningú més.

## EL LLIBRE BLANC DE LA FUNCIO PÚBLICA CATALANA

Aquest document, que va ésser presentat pel conseller de Governació el passat 1 de desembre, també ha estat elaborat per un grup "d'experts".

Segons paraules del conseller, **"és un treball que vol ser provocador"**.

Aquest llibre **"no reflecteix la posició del govern"**, tot i que aquest se sent **"plenament identificat"** amb les 88 recomanacions que inclou.

El conseller admet que aquestes propostes suposen **"reformular de dalt a baix el model de la Funció Pública de Catalunya"**.

La principal novetat que plantegen els "experts", i que avala el conseller, és modificar el sistema retributiu del personal i dels càrrecs directius.

El document proposa **suprimir els triennis i associar-los a la percepció d'un complement de productivitat, prèvia avaluació de la feina del personal**.

Els "experts" es mostren partidaris **d'incentivar els funcionaris que no s'adaptin per tal que surtin del sistema**.

En llegir les recomanacions d'aquest grup "d'experts", hom pot comprovar que, entre d'altres, **el professorat de Catalunya torna a ser qüestionat**, de la mateixa manera que ho va ser per un altre grup "d'experts", els que van recomanar a la consellera d'Educació **tot un seguit de mesures recollides en el projecte de Pacte Nacional per a l'Educació de Catalunya, malgrat el rebuig generalitzat del professorat**.

Coincidència "d'experts"? no; de partit? sí.

<http://www.csi-csif.net/catalunya>

CSI-CSIF independència i professionalitat al servei de tot el professorat

## Conseller Carretero, dimissió o cessament

Primer, incredulitat i perplexitat; després, indignació i exigència de responsabilitats.

Sí, aquests són alguns dels sentiments que em van envair en llegir les manifestacions del conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat, Sr. Joan Carretero, realitzades a la cadena Ser, i publicades pel Diari de Girona el passat 23 de novembre:

- **S'hauria de regular la manera de "prescindir" dels funcionaris.**
- **La funció pública no pot tenir un blindatge absolut.**
- **No pot ser que només es reguli l'entrada dels funcionaris i no la sortida.**
- **Un funcionari, que moltes vegades no realitza correctament la seva tasca, s'agafa la feina com una funció secundària o demana baixes injustificades.**
- **El que no pot ser és que un funcionari només deixi de ser-lo quan es mor.**
- **No pot ser que es facin proves en què l'únic que no se'ls ha preguntat és allò que han de fer després, si ho saben o no ho saben fer.**

Incredulitat i perplexitat perquè amb gairebé trenta anys de serveis com a funcionari docent, d'entre aquests uns quants com a representant del col·lectiu d'ensenyants, mai no havia sentit ningú fer unes declaracions tan infames i inacceptables contra els servidors públics.

Indignació i exigència de responsabilitats perquè aquestes desqualificacions contra els funcionaris suposen un menyspreu als col·lectius que els constitueixen, perquè evidencien el desconeixement més absolut del contingut de la refosa en un text únic de la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya de l'any 1997 i, el que és pitjor, perquè provenen del màxim responsable de les Administracions Públiques de la Generalitat, que és qui ha de garantir el compliment i la correcta aplicació de l'esmentada Llei.

No sé si el conseller Carretero desconeix també que a Catalunya som, sense comptabilitzar els funcionaris de l'Administració de l'Estat, uns 155.000 empleats públics al servei dels seus ciutadans: sanitaris, docents, mossos d'esquadra, personal d'administració i serveis, etc, els quals, dia rera dia, fem la feina que ens pertoca amb eficàcia, honestat i dedicació plena, una feina essencial per a la societat, tot i que, malauradament, poc reconeguda i sovint molt qüestionada, la qual cosa ens fa reclamar insistentment mesures per tal d'aconseguir millorar la percepció social existent dels diferents col·lectius de funcionaris i, d'aquesta manera, acabar, per sempre més, amb els tòpics que envolten la nostra figura i el nostre treball.

Quin és el resultat de la nostra dedicació i de la necessitat de dignificar la nostra tasca? No solament no rebem el suport de les diferents Administracions, sinó que el conseller d'Administracions Públiques, amb les seves impresentables declaracions, alimenta el manteniment d'aquests tòpics i la sospita permanent vers els funcionaris.

Per tot plegat, i com sigui que el Sr. Carretero no té gens clar que l'estabilitat i la continuïtat dels funcionaris en el seu lloc, al qual han accedit d'acord amb el principi d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, és la millor garantia d'independència i servei als ciutadans, governi qui governi, entenc que ha de presentar la seva dimissió. Si no ho fa, correspon al President de la Generalitat cessar-lo, fet que, si bé és difícil –sóc molt conscient que encara tenen la clau-, no és impossible.

Com sigui que s'acosten les festes nadalenques, en menjar-nos el tortell, els funcionaris desitjaríem que no ens toqués la "fava" i que aquesta li toqués al conseller, el qual ens ha ofès qüestionant la nostra feina i la nostra honorabilitat, i que el President de la Generalitat, per haver prescindit del conseller, fos mereixedor del "rei".

Si això es produís, el Sr. Carretero podria tornar a Puigcerdà, bell indret de Catalunya, on possiblement la seva tasca com alcalde va ser més profitosa que no pas la que ha desenvolupat al capdavant de la conselleria de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, lloc des d'on s'ha permès evidenciar una manca de respecte i de consideració vers els funcionaris.

Àngel M. Pelejero i Jerez  
**Responsable d'Ensenyament de la CSI-CSIF de Catalunya.**

CSI-CSIF és l'opció professional dels ensenyants

## SISENA HORA ALS CEIPs, QUANTITAT O QUALITAT?

L'educació és un dels pilars bàsics, per no dir el més important, de la nostra societat. Com a professionals de l'ensenyament treballem per tal d'assolir una educació de qualitat, i no pas per una educació que prioritzi la quantitat.

En el projecte de Pacte Nacional per a l'Educació es parla d'implantar la sisena hora a primària, la qual cosa suposarà que els nens i les nenes escolaritzats a l'ensenyament públic estiguin a l'escola una hora més cada dia.

Tenint en compte que aquesta hora de més, diuen, és per fer activitats de reforç, i no pas per a l'ampliació del currículum, és realment prioritària? Quant a continguts, no ho és; i pel que fa al que a hores d'ara és una gran demanda social: la conciliació de la vida familiar i laboral, tampoc.

Per què els recursos humans i econòmics necessaris per a implantar la sisena hora no s'utilitzen per a millorar de debò la qualitat de l'ensenyament?; és a dir, per a reduir la ràtio de les classes (no podem oblidar que en moltes escoles hi ha 27 alumnes per aula), per atendre com cal a l'alumnat amb dificultats, a l'alumnat nouvingut, etc.

A hores d'ara als centres i a les aules existeix una gran diversitat d'alumnes que han de ser atesos correctament, i això solament es pot aconseguir amb més reforços i desdoblaments.

Segons això, la sisena hora no és prioritària, ni possiblement necessària i, en qualsevol cas, no garanteix una millora de la qualitat de l'ensenyament.

Els ensenyants hem de vetllar perquè el nostre alumnat rebi un ensenyament de qualitat d'acord amb les seves necessitats, i és a nosaltres a qui se'ns hauria d'haver consultat i escoltat perquè som els veritables coneixedors de la situació i de les necessitats de l'escola.

Així mateix, hi ha quelcom del projecte de Pacte Nacional per a l'Educació que encara no s'ha aclarit: amb quins recursos humans es comptarà per a posar en marxa aquesta sisena hora? Si els mestres que ara hi ha a cada escola són els que han d'endegar aquest projecte, sense que es produeixin noves incorporacions, el resultat serà una clara reducció dels reforços i desdoblaments i, conseqüentment, una davallada de la qualitat de l'ensenyament, tal com he indicat.

Amb tot, i des d'una vessant professional, el que cal és evitar entrar en una espiral demagògica i clientelista sobre aquest tema, que és on sembla que ara ens trobem.

Miren T. Landete Valero  
**CSI-CSIF Tarragona**

### LLEGIT A LA PREMSA (7-desembre-2005):

“L'escola pública tindrà cada mes 20 hores més de classe”

“La mesura comportarà que l'erari públic comenci a finançar la sisena hora diària a la concertada”

“La decisió, que encara no ha estat oficialitzada, té una difícil marxa enrere”

“Ja hi comença a haver la pressió social procedent de les famílies”

SENSE COMENTARIS

**CSI-CSIF: sindicalisme professional al servei de tot el professorat**

<http://www.csi-csif.net/catalunya>

## Algunes de les “millores” que va signar CC.OO, amb el departament d'Educació, en nom i representació de tot el professorat de Catalunya, el passat 17 de novembre de 2005:

- Increment general per als Inspectors/es de **120€/mes**, a partir de l'1 de gener de 2005.

- Increment d'entre **6 i 10€/hora** (segons tipologia dels centres) per als càrrecs directius per especial dedicació (PRIMÀRIA), i d'entre **4,5 i 5,9€/hora** per a SECUNDÀRIA, al llarg del període comprès entre l'1 de setembre de 2005 i l'1 de juliol de 2007.

- Substantial reducció, per al curs 2006-07, de 2h. lectives per al professorat comprès entre els 60 i 64 anys, i eliminació de la reducció de 3h. complementàries que fins ara es podien gaudir. A més, aquesta substancial reducció de 2 h. lectives és incompatible amb la reducció per càrrecs directius o de coordinació.

- Acceptació de la imposició de la 6ena. hora als CEIPs.

- Increment de les confirmacions, la qual cosa redueix la mobilitat del professorat (supressió de convocatòries de concursos de trasllats), perjudicant la veritable estabilitat de les plantilles dels centres.

*Així mateix, des de la **CSI-CSIF** volem denunciar el cinisme d'aquest sindicat pel fet d'atribuir-se el mèrit d'haver aconseguit que els mestres especialistes dels CEIPs, que no siguin tutors, percebin, a partir de **l'1 de gener de 2006**, el complement equivalent a la tutoria.*

*Al respecte, volem recordar que van ser els sindicats presents a la Mesa Sectorial els que, en signar el protocol de negociació amb el departament d'Educació, van condemnar aquest col·lectiu haver d'esperar fins ara per cobrar aquest complement. Va ser aleshores quan des de molts CEIPs de Catalunya, a instància de la **CSI-CSIF**, es va demanar al departament d'Educació corregir aquest greuge.*

## PROFESSORAT DELS IES: EL GRAN OBLIDAT

D'una lectura acurada de l'Acord signat pel departament d'Educació i CC.OO el passat 17 de novembre, sobre “**millores**” de les condicions laborals del professorat, es pot comprovar que **el professorat dels IES ha estat el gran oblidat**.

Si bé a partir de l'1 de gener de 2006 tot el professorat dels CEIPs tindrà garantit un complement mínim equivalent al de tutoria, de la qual cosa ens n'alegrem, tota vegada que d'aquesta manera es corregirà un greuge que es produí amb el professorat especialista dels CEIPs, el cert és que aquesta mesura no abastarà a tot el professorat dels IES, ja que enlloc de l'Acord es reconeix l'especial dificultat de la seva tasca, la qual cosa, d'haver-se produït, suposaria garantir per a aquest la percepció generalitzada de l'esmentat complement.

Seguim parlant de “**millores**” per al professorat?

**CSI-CSIF és l'opció professional dels ensenyants.**

## CALEN SOLUCIONS PER AL PROFESSORAT INTERÍ

*M'agradaria parlar d'un col·lectiu d'ensenyants que pateix des de fa molts anys una situació de total precarietat laboral, sense que gairebé a ningú, i molt menys al departament d'Educació, sembli preocupar-li en absolut; m'estic referint al professorat interí, el qual es veu sotmès, curs rera curs, a acceptar unes condicions de treball totalment imposades, de vegades gairebé impossible d'assumir-les, la qual cosa provoca que un bon nombre d'aquests hagin de començar el curs angoixats i esgotats psíquicament.*

*Situacions com: estar pendents de les adjudicacions tot el mes de juliol, en molts supòsits no saber el dia abans de l'inici de curs on han d'anar a treballar, enviar-los a unes distàncies de 150 km. -o més- de casa, tenint família; fills petits o malalts al seu càrrec, negar-los els canvis de destinació adjudicats tot i trobar algun company disposat a fer l'intercanvi, no tenir en compte la seva antiguitat per tal de millorar la destinació adjudicada tot i que a última hora es produeixin vacants a llocs més propers perquè ja li havien assignat una i, per suposat, bastant més lluny!*

*Això no és just, no es cerquen solucions i, el pitjor de tot, és que es tracta d'una situació que es repeteix –empitjora– any rera any.*

*No s'entén per què es perpetua aquest tracte cap el col·lectiu ja que, al cap i a la fi, són professors que compleixen la seva tasca de la mateixa manera que ho fan la resta de companys funcionaris de carrera, a la qual -diria jo- s'ha d'afegir l'esforç que suposen les dures condicions de treball dalt esmentades.*

*Les solucions ofertes per l'Administració, per tal d'acabar per sempre més amb aquesta precarietat, han estat o són inexistentes; el fet de no convocar oposicions durant molts anys -sobretot d'algunes especialitats-, ni d'oferir unes condicions d'accés més favorables davant la seva problemàtica que puguin facilitar l'absorció d'aquest col·lectiu, són una bona mostra, doncs no podem oblidar que treballant difícilment es pot competir en igualtat de condicions amb la resta d'opositors.*

*Per tot plegat, entenc que cal reclamar la solució més òptima per a què aquests ensenyants accedeixin a la funció pública docent, deixant, així, la seva eterna condició de treballadors en precari.*

Roser Martínez Landín  
CSI-CSIF Terres de l'Ebre

### OPOSICIONS SÍ, OPOSICIONS NO

Amb qui juga el departament d'Educació? Doncs un cop més ho fa amb el professorat interí, i ho fa malgrat l'acord que va signar amb CC.OO i UGT primer i, amb CC.OO, després.

A l'Acord amb aquest últim sindicat, i en l'apartat referent a la "millora de les condicions laborals i retributives del professorat interí", s'indicava:

**"El departament d'Educació farà una proposta al MEC i a les altres CC. AA, d'incloure en la Llei Orgànica d'Educació un procediment específic i transitori d'ingrés a la funció pública docent..."**

Com sigui que el 20 d'octubre de 2005 el MEC, juntament amb la CSI-CSIF i altres sindicats, van signar un acord relatiu a l'elaboració d'un nou Reial Decret que reguli transitòriament l'accés a la funció pública docent, a fi i efecte de valorar preferentment l'experiència docent prèvia en els centres públics, des de la CSI-CSIF ens preguntem per què no s'ha esperat a convocar-les fins que no s'hagi publicat l'esmentat nou Decret? És d'aquesta manera que el departament d'Educació i el sindicat signant pretenen afavorir l'accés del professorat interí a la funció pública docent?

CSI-CSIF: sindicalisme professional al servei de tot el professorat

## El timo de la estampita o los billetes falsos y la firma del acuerdo entre CCOO y el departamento d'Educación, sobre las condiciones laborales del profesorado

Toni Leblanc, compañero de reparto insubstituible de Santiago Segura, el taquillero *Torrente*, popularizó en la gran pantalla de la España chapucera y pícara de los años 50 el timo de la estampita, también conocido como "tocomocho". El timador era un joven que fingía padecer una deficiencia psíquica grave y que sostenía confuso una bolsa con billetes de mil pesetas, a los que él denominaba "estampitas" y de la que quería desembarazarse, no fuera que "se la quitaran las monjas". Al gancho se le acercaban uno o dos individuos cómplices que proponían a la víctima o espectador de la pantomima que a cambio de unos caramelos para el chico se repartieran el contenido de la bolsa. Cuando la víctima traía los miles de pesetas para ellos, se daba el cambio de bolsa y el timado se iba a casa con un cuantioso paquete de recortes de papel.

Si omitimos la falta de honestidad que subyace al acto de la víctima de este timo, su ingenuidad y pérdida de bienes es semejante a la del profesor de primaria o secundaria que vea con buenos ojos el aparente botín del reciente acuerdo CCOO-departament d'Educació, quienes harían las veces de ganchos del timo.

Echemos un vistazo a los billetes que resultan ser finalmente sólo recortes de papel. La reducción de jornada para mayores de 55 años (nada menos que dos horas semanales!!!) está sometida a tales condicionantes que pierde todo su valor como simple posibilidad: será viable si el servicio de atención a los estudiantes lo permite, si no se trata de cargos y comporta en algunos casos que las horas reducidas se destinen también a otros menesteres. La primera condición hace casi universal la posibilidad de que una petición de reducción de jornada sea denegada (siempre se podrá alegar que no hay recursos para atender a los alumnos si ese profesor no está).

Otro billete falso de la bolsa del acuerdo es el relativo al año sabático (permiso de un año que coincide con el curso escolar) parcialmente retribuido para el profesorado con más de 15 años de antigüedad. En la práctica supone que para disfrutar de esa nueva modalidad de permiso el afortunado profesor (400 por año) debe pagarlo por adelantado de su propio bolsillo; es decir, que durante cuatro cursos consecutivos solo cobrará el 84% de su sueldo, cuestión que le dará derecho a disfrutar de su sabático el quinto curso, cobrando también el 84%.

Quizá el único billete real de la bolsa del acuerdo (el billete que muestra el timador a la víctima precisamente para enredarla en el timo) sea la reducción de horas lectivas en primaria de 25 a 24 en 2006-07 y de 24 a 23 en 2007-08. Ese es uno de los billetes buenos que nos hace ver todavía mejor cuántos billetes falsos hay para enseñanza secundaria colectivo que, en este acuerdo, a excepción del complemento específico o de especial dedicación-por cierto, irrisorio- para los equipos directivos, ha sido sencillamente olvidado.

Por otro lado, llamar autonomía de centros al fácilmente arbitrario ejercicio de clientelismo y amiguismo de algunos -de momento, pocos- directores de centros educativos, que podrán elegir parte de la plantilla del centro, es de nuevo poner nombre de billete a lo que es sólo un recorte de papel. ¿En función de qué serán nombrados los candidatos? Improbablemente en función de sus méritos académicos. Más bien, por su adecuación al proyecto educativo de centro, al que deberán acomodarse *velis nolis* para no ser excretados y sometidos al nomadismo docente.

Sobre el precio de las horas de permanencia, aumentan para todo profesor no-universitario, aún es más claro el tocomocho. Se trata de introducir horas extras a precios irrisorios (sin la incentivación retributiva de otros colectivos) que generarán en su período voluntario aún más discriminación entre profesores que sí las hagan. Además, en las actuales circunstancias de indisciplina, de *mobbyng*, de *bullyng* y de todo el campo semántico que rodea la violencia escolar, la permanencia en un centro escolar en ciertos casos es tan o más dura que la jornada lectiva. La tensión psicológica del profesor viene a ser la misma cuando en sus clases ya ha renunciado a poder enseñar porque, como ya hemos dicho desde hace tiempo, le han cambiado la profesión.

Finalmente llama la atención que sólo CCOO firme el acuerdo y que el resto de la Mesa no lo haga. Si los sindicatos no-firmantes han visto el tocomocho y por eso no firman, ¿a qué esperan para incitar creíblemente a la movilización o la protesta? Si no lo ven o no lo quieren ver, ¿qué pasa con el Pacte per l'Educació? Entonces sí veremos otro tipo de timadores y de billetes falsos *a dojo*.

Zamir Bechara  
CSI-CSIF Barcelona

<http://www.csi-csif.net/catalunya>

(la web més visitada pel departament d'Educació)

CSI-CSIF: sindicalisme professional. Ara més que mai

CSI-CSIF és l'opció professional dels ensenyants.